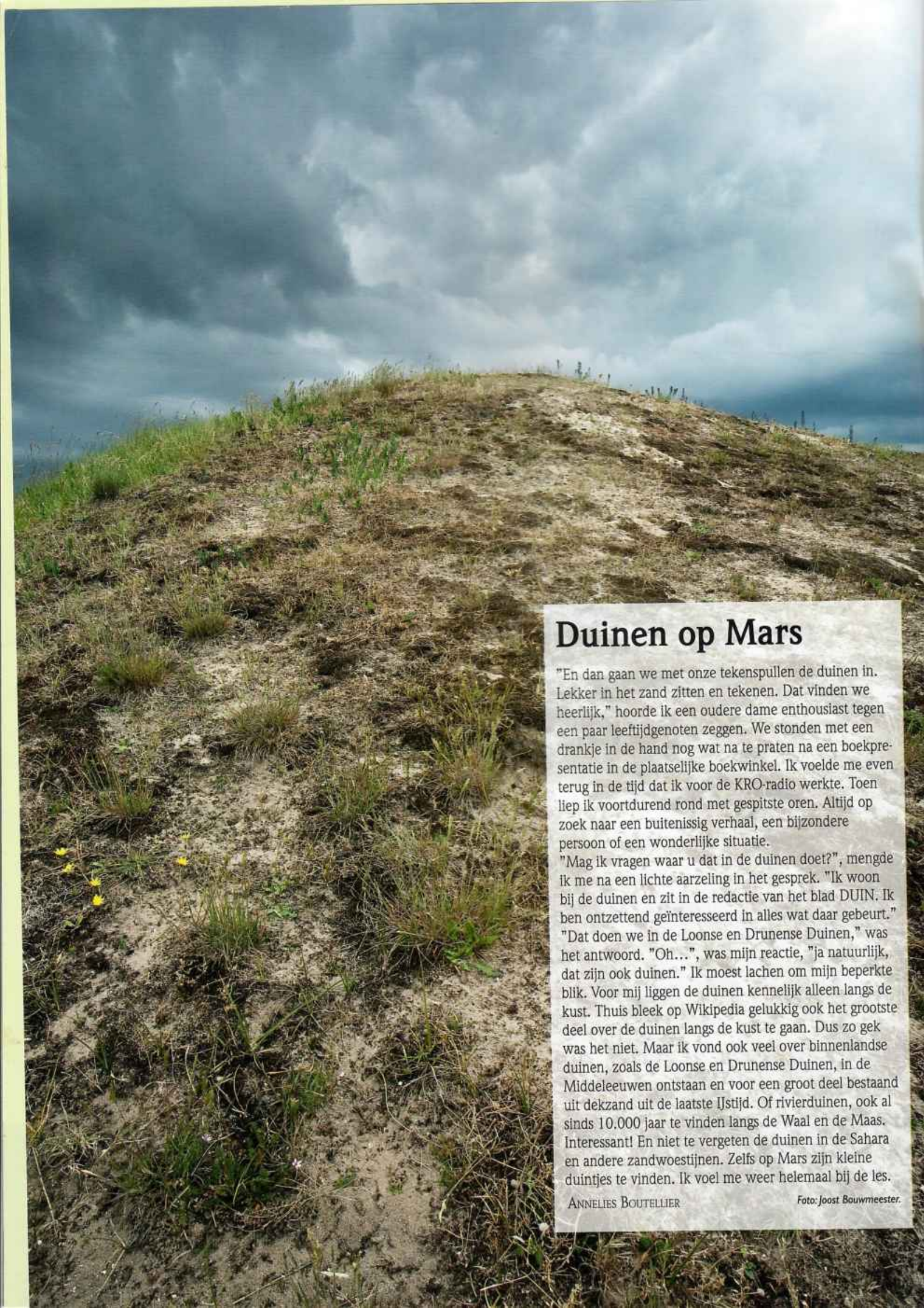

Duinen op Mars

"En dan gaan we met onze tekenspullen de duinen in. Lekker in het zand zitten en tekenen. Dat vinden we heerlijk," hoorde ik een oudere dame enthousiast tegen een paar leeftijdgenoten zeggen. We stonden met een drankje in de hand nog wat na te praten na een boekpresentatie in de plaatselijke boekwinkel. Ik voelde me even terug in de tijd dat ik voor de KRO-radio werkte. Toen liep ik voortdurend rond met gespitste oren. Altijd op zoek naar een buitenissig verhaal, een bijzondere persoon of een wonderlijke situatie.

"Mag ik vragen waar u dat in de duinen doet?", mengde ik me na een lichte aarzeling in het gesprek. "Ik woon bij de duinen en zit in de redactie van het blad DUIN. Ik ben ontzettend geïnteresseerd in alles wat daar gebeurt." "Dat doen we in de Loonse en Drunense Duinen," was het antwoord. "Oh...", was mijn reactie, "ja natuurlijk, dat zijn ook duinen." Ik moest lachen om mijn beperkte blik. Voor mij liggen de duinen kennelijk alleen langs de kust. Thuis bleek op Wikipedia gelukkig ook het grootste deel over de duinen langs de kust te gaan. Dus zo gek was het niet. Maar ik vond ook veel over binnenlandse duinen, zoals de Loonse en Drunense Duinen, in de Middeleeuwen ontstaan en voor een groot deel bestaand uit dekzand uit de laatste IJstijd. Of rivierduinen, ook al sinds 10.000 jaar te vinden langs de Waal en de Maas. Interessant! En niet te vergeten de duinen in de Sahara en andere zandwoestijnen. Zelfs op Mars zijn kleine duintjes te vinden. Ik voel me weer helemaal bij de les.

ANNELIES BOUTELLIER

Foto: Joost Bouwmeester.